

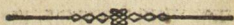
24/196.

ил. № 915.

ОТГОВОРЪ

На

Г. Дриновѣтъ критикѣ върху нашѣтъ
історіѣ Българскѣ.

Когато еще наченѣхмы да пишемъ Българскѣтъ істо-
ріѣ, която въ лѣто 1869 издадохмы, нѣи твърдѣ добрѣ
знаяхмы, че такова едно важно и мѣчно дѣло не можаше
изведнѣжъ да ся сочини и напише, нито тѣй пѣлно и съ-
вършено като да нема никакѣвъ порокъ и недостаткъ,
нито тѣй добрѣ и пріятно като да угоди на вси читатѣли
безъ исключеніе. За това и въ конца на предисловіето си
нѣи предварихмы « да ся помолимъ на нашиты читатѣли да
« бждѣтъ снисходителни къмъ нашиты неволны недостат-
« кы, като знаѣтъ добрѣ, че такива недостатки сѣ не-
« избѣжни *всякому* който ся покушава да пише за такы-
« ва важны історическы работы най-паче въ нашиты стра-
« ны, гдѣто смы лишени въобще отъ публичны книгохра-
« нилица, каквыто има въ Европѣ. Нѣи ще ся благода-
« римъ и насърдимъ, ако читателити намѣрятъ че, спо-
« редъ источнициты които смы могли да намѣримъ и при-
« говоримъ, това що смы написали е доста чинно, ясно,
« и любостинно сочинено и изложено. »

Три години слѣдъ издачіето на тѣзи історіѣ, т. е.

1)